

Thomsen: Der er enkelte af de Forslag, den høitærede Minister har stillet ved Bie Behandling, som ere nye og ikke tidligere have foreligget, og jeg ønsker derfor med Hensyn til disse at sige et Par Ord om Mindretallets Stilling lige overfor disse Forslag. Den høitærede Minister har begjæret et Beløb af 75,000 Kr. til Høitideligholdelse af Holbergs tohundredaarige Fødselsdag. Af de Bilag, der findes til Uendringforslagene, vil det ses, at Theaterchefen oprindeligt havde foreslaaet et Beløb af 95,000 Kr., og at det var hans Hensigt, at den Fests, der skulde afholdes, hovedsagelig skulde bestaa i Opførelse af holbergste Skuespil, der saa skulde udføres i det Hele saa godt som muligt med nye Dekorationer og nye Dragter fuldstændig i en tidsvarende Stil. Det var fremdeles Hensigten, at Udgangen til disse Forestillinger skulde være gratis for det store Publikum, og at der dernæst skulde være en større Fests, hvor der ligeledes skulde opføres Stykker til Minde om Ludvig Holberg, hvor ikke alene en stor Del af det officielle danske Publikum skulde være tilstede, men hvortil ogsaa Repræsentanter for Udlandet, enten saadanne Mænd, der havde strevet om Holberg, eller udmærkede fremmede Skuespillere eller Bestyrere af nogle af de større Theatre eller Folk, der særlig kunne betragtes som Litteraturkritikere, skulde indbydes. Der har ganske vist indenfor Mindretallet været noget delte Meninger med Hensyn til Enkelthederne i dette Forslag, men vi have dog troet at burde slutte os til den høitærede Ministers Forslag, og jeg for mit Vedkommende maa tilstaa, at jeg lige frem endog helst havde ønsket, at den høitærede Ministers Forslag var blevet i den oprindelige Form, 95,000 Kr., saaledes som Theaterchefen havde foreslaaet. Nu har det ærede Flertal meddelt os, at det ikke kunde tiltræde Ministerens Forslag, og den ærede Ordfører sagde, at det var væsentlig af politiske Grunde. Jeg har nu det Indtryk, at den politiske Tilstand netop særlig taler for, at man slutter sig til et saadant Forslag; thi det gaar med Folkene, som det gaar med Individerne, at naar man kun lader sin Hjerne bevæge sig i en meget lille, snæver Kreds, udsætter man sig overordentlig let for enten at blive snæverhjertet eller snæversynet, og naar man udelukkende vil gaa op i disse politiske Kampe, der have hersket hos os i en lang Tid, naar man udelukkende vil beskæftige sig med Spørgsmaalet om Magtfordelingen, naar man udelukkende vil arbejde for alt det, der bidrager til at splitte Folket, saa glemmer man een Ting, som jeg lægger Vægt paa, nemlig, at der er saa

meget, som bør samle os, og der bør vi ikke lade politiske Hensyn arbejde ind. Jeg havde ønsket og haabet, at Forsvarssagen havde været en af de Sager, hvor man kunde samles om noget Sælles, og glemme, at man var Høire eller Venstre og blot erindre, at man var og ønsker fremdeles at være Dansk. Dette er desværre ikke Tilfældet; men saa synes det mig i det Mindste, at vore nationale Minder dog burde være Noget, der kunde samle os, Noget, der paa ingen mulig Maade burde stille os politisk. Rigsdagsmænd, der her kæmpe med forskjellige Anskuelser, ville have saa overordentlig godt af ved en saadan Leilighed, som ved mange andre, at mødes udenfor Thinget og mindes, at der er Noget, som bør være sælles for os, Noget, som ikke bør adskille os, og derfor kan jeg for mit Vedkommende kun anse det for lidet heldigt, at man vil negte denne Bevilling, jeg vilde endog anse det for politisk forstandigt, om man gav den. Der er umidlertid, foruden denne Grund fra vore indre Forhold, ogsaa en anden, som i mine Dine i høi Grad anbefaler denne Bevilling, og det er det Forslag, som gaar ud paa, at der ved denne Leilighed skulde indbydes Repræsentanter for Udlandet. Jo mindre vi ere i Stand til at gjøre Noget for ved hre Magt at fikke vor Stilling, desto mere skulde vi efter min Opfattelse gjøre Noget, ikke alene for i aandelig Henseende at være et levedygtigt Folk, men ogsaa gjøre, hvad vi kunne, for lige overfor Udlandet at vise, at vi virkelig ere et levedygtigt Folk. Naar nu ved en saadan Leilighed Forskjellige, navnlig Skuespillere og Litteraturkritikere vilde komme hertil, saa er der ingen Tvivl om, at de vilde faae det Indtryk, at den dramatiske Kunst staar høit hos os, saa at de vilde bringe med tilbage Bevidstheden om, at vi have en dansk Moltère, som vi have Ret til at være stolte af, og som følge deraf tror jeg, at det vilde være godt, om Beretninger om vor Kunst og Litteratur kunde give et Vidnesbyrd om vor hele Tilstand her hjemme. Jeg tror nu ikke, at der vil være nogen særlig Frygt for, at de Herrer Skuespillere og Litteraturkritikere ikke skulde blive saa stærkt optagne af, hvad de ellers vilde se, at der skulde være nogen særlig Grund for, at de skulde faae Lyst til at kaste et Blik paa vor politiske Tilstand her hjemme; men Herregud, i alle Tilfælde kunde vi da overmaade let blive enige om ikke at holde Folkething i de otte Dage, Festen varede, og luffe vore Munde alle sammen haade paa den ene og den anden Side i den Tid, en saadn Fests holdes. Jeg kan derfor, idet jeg tror, at der